



Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 6. kesäkuuta 2019
(OR. en)

9905/19
ADD 2

Toimielinten välinen asia:
2019/0126 (NLE)

AVIATION 119
RELEX 580
USA 40

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	5. kesäkuuta 2019
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2019) 254 final – LIITE 2
Asia:	LIITE asiakirjaan ehdotus neuvoston päätökseksi Amerikan yhdysvaltojen, Euroopan unionin, Islannin ja Norjan kuningaskunnan välisen ilma-alusten ja miehistön tarjoamiseksi tehtäviä järjestelyjä koskevista aikarajoituksista tehdyn sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2019) 254 final – LIITE 2.

Liite: COM(2019) 254 final – LIITE 2



EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 5.6.2019
COM(2019) 254 final

ANNEX 2

LIITE

asiakirjaan ehdotus neuvoston päätökseksi

Amerikan yhdysvaltojen, Euroopan unionin, Islannin ja Norjan kuningaskunnan välisen ilma-alusten ja miehistön tarjoamiseksi tehtäviä järjestelyjä koskevista aikarajoituksista tehdyn sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta

Neuvottelumuistio

1. Yhdysvaltojen, Euroopan unionin (EU), Islannin ja Norjan valtuuskunnat pääsivät 8. maaliskuuta 2019 yhteisymmärrykseen *ad referendum* -sopimustekstistä, joka koskee aikarajoituksia ilma-alusten vuokraamisessa miehistöineen, jäljempänä 'sopimus' (lisäyksessä A), ja jonka ne aikovat toimittaa viranomaisilleen hyväksyttäväksi. Valtuuskuntien jäsenten luettelo on lisäyksessä B.
2. Yhdysvaltojen valtuuskunta ja EU:n valtuuskunta olivat sitä mieltä, että Amerikan yhdysvaltojen sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä 25 ja 30 päivänä huhtikuuta 2007 allekirjoitetun lentoliikennesopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Yhdysvaltojen ja Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen lentoliikennesopimuksen muuttamisesta 24 päivänä kesäkuuta 2010 allekirjoitetulla pöytäkirjalla, jäljempänä 'Yhdysvaltojen ja EU:n välinen lentoliikennesopimus', laatijoiden tarkoituksena oli edistää joustavuutta 10 artiklan 9 kohdan mukaisissa lentoyhtiöiden välisissä liikennöintijärjestelyissä. Yhdysvaltojen valtuuskunta, EU:n valtuuskunta, Islannin valtuuskunta ja Norjan valtuuskunta esittivät myös näkemyksen, jonka mukaan Yhdysvaltojen ja EU:n välisen lentoliikennesopimuksen määräysten Islantiin ja Norjaan soveltamisesta Yhdysvaltojen, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Islannin ja Norjan kuningaskunnan välillä tehdyn lentoliikennesopimuksen, jäljempänä 'neljänkeskinen lentoliikennesopimus', laatijoiden tarkoituksen oli edistää vastaavanlaista joustavuutta.
3. Yhdysvaltojen valtuuskunta totesi olevansa huolissaan siitä, että asetuksen (EY) N:o 1008/2008 soveltaminen haittaa Yhdysvaltojen lentoyhtiöiden Yhdysvaltojen ja EU:n välisen lentoliikennesopimuksen, myös niin kuin sitä sovelletaan neljänkeskisellä lentoliikennesopimuksella, mukaisten kaupallisten oikeuksien käyttämistä ja että se on vuodesta 2014 lähtien työskennellyt sekakomitean välityksellä varmistaakseen, että lentoyhtiöt, jotka haluavat hyötyä 10 artiklan 9 kohdan mukaisista kaupallisista

vuokrausmarkkinoista, voivat tehdä niin. Yhdysvaltojen valtuuskunta muistutti Yhdysvaltojen liikenneministeriön (DOT) toteuttamista merkittävistä toimista, joiden tarkoituksena on luoda uusia markkinamahdollisuuksia ilma-alusten vuokraamiselle miehistöineen ja joiden tuloksena Yhdysvaltojen virallisessa lehdessä (Federal Register, Volume 73, Number 41) julkaistiin helmikuussa 2008 tarkistettu ohjeistus. Yhdysvaltojen valtuuskunta totesi lisäksi, ettei sen päätös osallistua neuvotteluihin ja sopimuksen laatimiseen sekä toimittaa sopimuksen teksti hyväksyttäväksi vaikuta sen kantaan edellä mainitusta asetuksesta.

4. EU:n valtuuskunta, Islannin valtuuskunta ja Norjan valtuuskunta puolestaan totesivat, etteivät ne jaa Yhdysvaltojen valtuuskunnan huolta asetuksen (EY) N:o 1008/2008 soveltamisesta, ja niiden mukaan se, että Yhdysvallat asettaa aikarajoituksia sopimuksen 1 artiklan 1 kohdassa määritettyjen eurooppalaisten lentoyhtiöiden väliselle ilma-alusten miehistöineen vuokraamiselle vaikeuttaa eurooppalaisten lentoyhtiöiden Yhdysvaltojen ja EU:n välisen lentoliikennesopimuksen, myös niin kuin sitä sovelletaan neljänkeskisellä lentoliikennesopimuksella, mukaisten kaupallisten oikeuksien käyttämistä. Nämä valtuuskunnat totesivat lisäksi, ettei niiden päätös osallistua neuvotteluihin ja sopimuksen laatimiseen sekä toimittaa sopimuksen teksti hyväksyttäväksi vaikuta niiden kantaan edellä mainitusta asetuksesta ja Yhdysvaltojen käytännöstä.
5. Erityisesti sopimuspuolten kattava lentoliikennesuhde huomioon ottaen EU:n valtuuskunta, Norjan valtuuskunta ja Islannin valtuuskunta painottivat kantanaan, ettei tämä sopimus muodosta ennakkotapausta EU:n, Islannin tai Norjan eikä minkään muun maan välisen vastaavan sopimuksen neuvottelemiselle.
6. Vastauksena Yhdysvaltojen valtuuskunnan kysymykseen asetuksen (EY) N:o 1008/2008 ja tämän sopimuksen soveltamisesta Islannissa ja Norjassa Islannin valtuuskunta ja Norjan valtuuskunta vahvistivat, että Islanti ja Norja soveltavat asetusta (EY) N:o 1008/2008 niin, että se on sisällytetty Euroopan talousalueesta tehtyyn sopimukseen, jäljempänä 'ETA-sopimus'. Islannin

valtuuskunta ja Norjan valtuuskunta totesivat myös, että sopimus muodostaa kansainvälisen julkisoikeuden nojalla sitovan sopimuksen, joka sitoo Islantia ja Norjaa.

7. EU:n valtuuskunta totesi, että EU:n lainsäädännön ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 216 artiklan 2 kohdan mukaan sopimus, joka on osa EU:n lainsäädäntöä, sitoo jäsenvaltioita, vaikka ne eivät ole sopimuspuolia kansainvälisen oikeuden nojalla, ja näin ollen jäsenvaltioita estetään EU:n lainsäädännön nojalla toimimasta tämän sopimuksen vastaisesti, eli esimerkiksi asettamalla ilma-alusten miehistöineen vuokraamiselle aikarajoituksia, jotka ovat ristiriidassa sopimuksen kanssa.
8. EU:n valtuuskunta totesi lisäksi, että EU:lla, eikä jäsenvaltioilla, on SEUT-sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksinomainen toimivalta tehdä sopimus.
9. Tässä yhteydessä EU:n valtuuskunta totesi, että jos jäsenvaltio toimisi tämän sopimuksen vastaisesti, esimerkiksi asettamalla ilma-alusten miehistöineen vuokraamiselle aikarajoituksia, jotka eivät ole sopimuksen mukaisia, jäsenvaltio ei tällöin täyttäisi EU:n lainsäädännön mukaista velvoitetta, koska sopimus on osa EU:n lainsäädäntöä, ja EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta SEUT-sopimuksen mukaan vastaavana EU:n toimielimenä Euroopan komissio voi SEUT-sopimuksen 258 artiklan mukaan nostaa kanteen jäsenvaltiota vastaan Euroopan unionin tuomioistuimessa. Lisäksi se totesi, että EU olisi sopimuksen perusteella vastuussa siitä, jos jäsenvaltio toimisi tämän sopimuksen vastaisesti, ja jäsenvaltioon sovellettaisiin 3 ja 5 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä.
10. Tässä yhteydessä EU:n valtuuskunta vahvisti myös vastauksena Yhdysvaltojen valtuuskunnan kysymykseen, ettei Euroopan komissiolla ole EU:n lainsäädännön ja erityisesti ETA-sopimuksen nojalla toimivaltaa sen varmistamiseen, että Islanti ja Norja soveltavat sopimusta. Jos Islanti tai Norja mahdollisesti rikkoo sopimusta, siihen sovellettaisiin 3 ja 5 artiklassa

tarkoitettuja menettelyjä. Islannin valtuuskunta ja Norjan valtuuskunta vahvistivat nämä lausunnot.

11. Yhdysvaltojen valtuuskunta totesi, että Yhdysvallat aikoo soveltaa sopimusta väliaikaisesti sen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
12. EU:n valtuuskunta vastasi Yhdysvaltojen valtuuskunnan kysymykseen sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta ja EU:n kyvystä varmistaa tällainen soveltaminen, ja totesi ensinnäkin, että Euroopan unionin neuvosto antaa SEUT-sopimuksen 218 artiklan 5 kohdan mukaisesti Euroopan komission ehdotuksesta päätöksen, jolla annetaan lupa sopimuksen allekirjoittamiseen ja, sopimuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sopimuksen väliaikaiseen soveltamiseen, ja että tällainen SEUT-sopimuksen 288 artiklan mukainen päätös on kaikilta osiltaan velvoittava. Lisäksi se totesi, että sopimus, väliaikaista soveltamista koskevat määräykset sen 7 artiklan 2 kohdassa mukaan luettuina, on SEUT-sopimuksen 216 artiklan 2 kohdan nojalla EU:n lainsäädäntönä jäsenvaltioita sitova, ja viittasi SEUT-sopimuksen 258 artiklassa määrättyyn menettelyyn, jolla varmistetaan, että jäsenvaltiot hoitavat EU:n lainsäädännön mukaiset velvoitteensa.
13. Vastauksena Yhdysvaltojen valtuuskunnan kysymykseen sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta Islannin ja Norjan osalta Islannin valtuuskunta ja Norjan valtuuskunta vahvistivat, että sopimusta sovelletaan väliaikaisesti sen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen allekirjoituspäivästä.
14. Vastauksena EU:n valtuuskunnan kysymykseen Yhdysvaltojen valtuuskunta antoi tietoja Yhdysvaltojen järjestelmästä pitkäaikaisessa ilma-alusten vuokraamisessa miehistöineen. Tällaista lupaa hakevien lentoyhtiöiden on täytettävä Yhdysvaltojen liittovaltion säännösten (Code of Federal Regulations) 14 osaston 212 osassa (14 C.F.R. Part 212) määritetyt vaatimukset. Näissä säännöksissä määritellään, että pitkäaikainen ilma-alusten vuokraaminen miehistöineen joko a) kestää yli 60 päivää tai b) muodostaa osan tällaisista vuokrasopimuksista, jotka jatkuvat yli 60 päivää

jatkuvina järjestelyinä. Yhdysvaltojen valtuuskunta totesi, että DOT antaa lausunnot ilma-alusten vuokraamisesta miehistöineen, jos kaikki vaatimukset täyttyvät ja lupa on sen määrittelyn mukaan yleisen edun mukainen. Yleisen edun edellytykset on määritellyt Yhdysvaltojen liittovaltion säännöstössä (14 CFR 212.11(b)), ja niitä on käsitelty 15 päivänä helmikuuta 2008 annetussa sääntelyohjeistuksessa (73 Fed. Reg. 10986). Tässä yhteydessä Yhdysvaltojen valtuuskunta vahvisti julkisen edun todentamisen soveltamisesta annetut lausunnot, jotka sisältyvät Yhdysvaltojen ja EU:n välisen lentoliikennesopimuksen vuoden 2007 neuvottelumuistion kohtiin 27, 28, 29 ja 31.

15. Yhdysvaltojen valtuuskunta totesi, että kauan jatkuneen käytännön mukaan DOT hyväksyy johdonmukaisesti EU:n, Islannin ja Norjan lentoliikenteen harjoittajien jättämät ilma-alusten miehistöineen vuokraamista koskevat järjestelyhakemukset. Kaikki valtuuskunnat totesivat odottavansa, että tätä käytäntöä jatketaan sopimuksen sekä Yhdysvaltojen ja EU:n välisen lentoliikennesopimuksen, myös niin kuin sitä sovelletaan neljänkeskisellä lentoliikennesopimuksella, mukaisesti.
16. Valtuuskunnat totesivat, että Yhdysvaltojen ja EU:n lentoliikennesopimuksen 18 artiklassa tarkoitetun sekakomitean tehtävänä on tarkastella Yhdysvaltojen ja EU:n välisen lentoliikennesopimuksen, myös niin kuin sitä sovelletaan neljänkeskisellä lentoliikennesopimuksella, täytäntöönpanoa, että se koostuu neljänkeskisen lentoliikennesopimuksen sopimuspuolista, ja että viimeksi mainittuun sopimukseen kuuluu myös muita kuin tämän sopimuksen sopimuspuolia. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että kaikki tämän sopimuksen sopimuspuolet ovat sekakomitean jäseniä ja että EU:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet sopimukseen EU:n lainsäädännön nojalla, vaikka ne eivät ole sopimuksen sopimuspuolia, valtuuskunnat ilmaisivat uskovansa, että sopimuksen 3 artiklan mukaiset neuvottelut tai 4 artiklan mukainen uudelleentarkastelu toteutetaan Yhdysvaltojen ja EU:n lentoliikennesopimuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sekakomitean säännöllisten tai erityiskokousten yhteydessä.

Valtuuskunnat esittivät toivomuksen, että foorumin luonne auttaisi sopimuspuolia pääsemään ratkaisuun, jos tällaisia neuvotteluja on käytävä.

17. Valtuuskunnat totesivat myös, ettei sopimus vaikuta sekakomitean toimivaltuuksiin käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät Yhdysvaltojen ja EU:n välisen lentoliikennesopimuksen, myös niin kuin sitä sovelletaan neljänkeskisellä lentoliikennesopimuksella, 10 artiklan 9 kohdan mukaisiin miehistöineen tapahtuvaa vuokrausta koskeviin järjestelyihin.
18. Yhdysvaltojen valtuuskunta ja EU:n valtuuskunta vahvistivat EU:n kielijärjestelyn. Tältä osin EU:n valtuuskunta muistutti, että EU:n lainsäädännön mukaan EU:n on laadittava sopimus bulgarian, espanjan, hollannin, italian, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä. EU:n valtuuskunta totesi, että nämä täydentävät kielitoisinnot olisi vahvistettava yhteisessä julistuksessa määrättyä menettelyä (lisäyksessä C) noudattaen siten, että kaikki vahvistetut versiot ovat samanarvoisia. Islannin ja Norjan valtuuskunnat totesivat, että islanniksi ja norjaksi laaditut toisinnot olisi vahvistettava samalla tavalla. Yhdysvaltojen valtuuskunta pani merkille EU:n, Islannin ja Norjan valtuuskuntien kannan ja totesi, ettei sopimus edellytä muiden kieliversioiden aitouden vahvistamista, mutta vahvasti olevansa sitoutunut tekemään rakentavaa yhteistyötä EU:n, Islannin ja Norjan valtuuskuntien kanssa sopimuksen muiden kieliversioiden aitouden vahvistamista koskevien pyyntöjen käsittelemiseksi yhteisen julistuksen mukaista menettelyä noudattaen.

Yhdysvaltain
valtuuskunnan puolesta:

Terri L. Robl

Euroopan unionin
valtuuskunnan puolesta:

Carlos Bermejo Acosta

Islannin
valtuuskunnan puolesta:

Una Særún Jóhannsdóttir

Norjan kuningaskunnan
valtuuskunnan puolesta:

Øyvind Thorstein Ek